

İşe Yaramaz Bir Adamın İşe Yaramaz Yazılarından Bir Tanesi

Halil Karapaşaoğlu
ruhsalkorku@yahoo.com

-SON-

Bir sabah gözlerimi büyük bir telaşla açtım. Aniden yataktan fırlayıp, aynaya doğru koşmaya başladım. Aynaya baktım. Ayna bana baktı. Ne ben bişey görebildim aynada ne de ayna bişey görebildi bende. Yüzüm nerede? Daha da yaklaşarak soracaksam bu soruları; burnum nerede? Ya gözlerim? Uzun uzun olan saçlarıma ne oldu? Sivilcelerim? Dudaklarımı göremiyorum artık? Ben mi göremiyorum, ayna mı göstermiyor? Eeeee! Sıkıldım! Göstereceksen göster! Ayna ayna söyle bana var mı benden daha görünmezi bu dünyada? Ayna? Ayna da konuşmuyor. Bir elektrik direğine gitmeli. Elektrik direğine gidip üstüne oturmalı ve düşünmeye başlamalı. Elektrik direğinin üstünde düşünen adam. Açtım kapıyı, adım attım iki metre kadar ve hoooooop işte direğin üstündeyim. Şimdi daha iyi düşünebilirim. Ayna neyi gösterir? Kendini... Kendine aynada bakmak ne demek? Kendine aynada bakıp görememek mi? Aynada kim ne zaman kendini göremez? Hayal-et! Hay-al-et! Hayaletler!

Baraka'nın içinde satılmak istenen bir yazıhane var. Yazıhanenin üstünde bir karınca. Karıncanın üstünde bir bardak. Karınca, içinde su olan dopdolu bir bardak taşıyor. Soyunuyorum. Donla kalıyorum ve atı veriyorum kendimi suyun içine, bardağın ortasına ve başlıyorum yüzmeye... Yüzerken birileri kulağıma birşeyler fısıldıyor;

A: Yaşamın içinde sorulardan çok cevapları olan bir insan düşünün. Aşkla ilgili, sevmekle ilgili, solculukla ilgili, şiirle ilgili,

Edebiyatın yanılısama olduğunu fark ederek başlayan süreçte en son mantıksal adım, edebiyat kuramının da yanılısama olduğunu kabul etmektir. Bu da demektir ki; "edebiyat" diye birşey yoktur. Edebiyat diye de birşey yoksa bu yazı kendini on saniye sonra diri diri yakmaya başlayacak...

Halil EAGLETON

cinsellikle ilgili, seninle, benimle, onunla ilgili... Herşey ile ilgili bir insanın cevabı olması ne demek?

B: Cevaplar mı? Cevapların hayatımızdaki yeri nedir? Yaşamı soruların yönlendirmesiyle cevapların yönlendirmesi arasında fark var mıdır? Bu fark nedir?

C: Sevgilime olan aşkı anlatmak için ona kırmızı bir gül alacağım. Akşam yemek yiyeceğiz ve masada beyaz bir mum olacak, ışıklar kapalı. Elimizdeki iki bardak suyu cepte para olmadığı için şarap diye düşünmeye başlayacağız. Mum ışığında, kırmızı şarap eşliğinde bir akşam yemeği ve aşk. Ne kadar da romantik değil mi? Romantik erkek? Romantik kadın? Romantik sevgililer?

D: 14 Şubat Sevgililer Günü. Sevgilime içinde kırmızı bir kalp olan şeyler almalyım. Ama illede kırmızı ve ille de kalpli... Turuncu olursa olmaz. O zaman aşk kokmaz? Aşk hep kırmızı mı kokar?

E: Hammal! Ben koca bir hammalım. Ay! Ne kadar da itici bir sıfat. Hammal, amele... Tiksinıyorum sizden. Ben bir hammalım ve ben bir amelemim. Benim hakkımda neden öyle düşünüyorsun? Sen mi düşünüyorsun? Birileri mi sana öyle düşündürüyor? Niçin? Niçin bana bu kavramlar biraz itici gelir? Niçin çocuklarının bir amele ve bir hammal olmasını istemez hiç bir anne ve hiç bir baba?

F: Şiir böyle yazılmaz. Hiç güzel olmamış. Ben senin eski şiirlerinde de oynamalar yapmasam senin diğer şiirlerin

de beğenilmeyecekti. Hem sen kimsin de ben senin şiirlerini okuyayım. "Sen Nazım Hikmet min?"

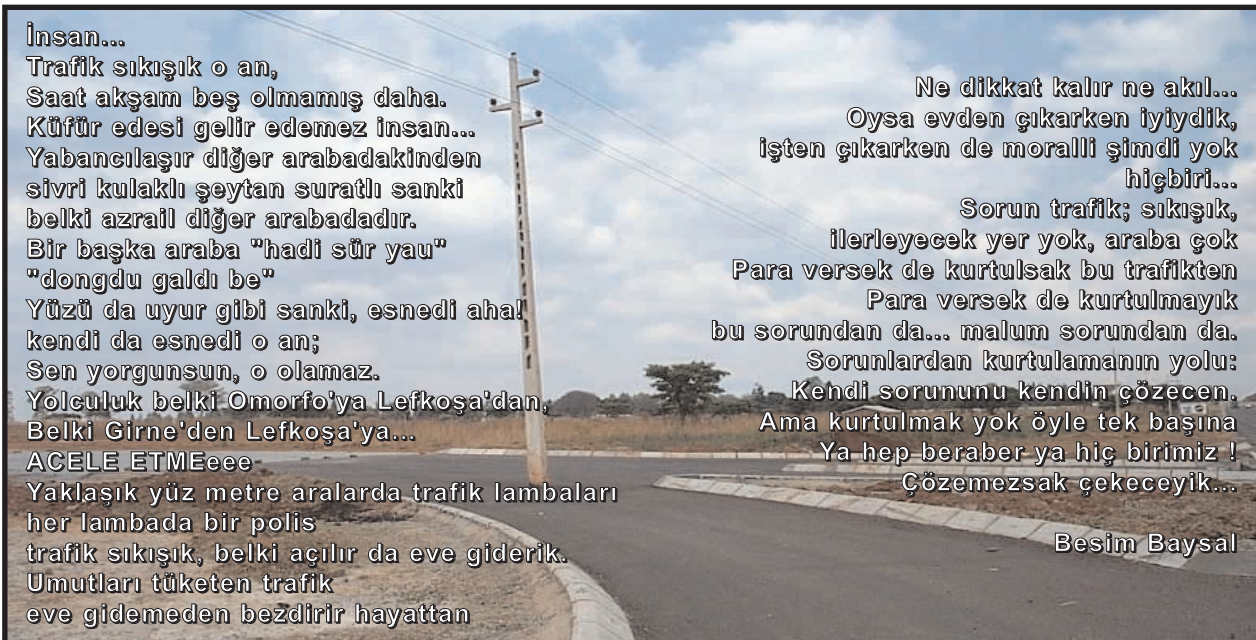
G: Elinize bir kalem ve bir kağıt alın. Unutmadan bir de türkçe sözlük. Açın kafaya göre bir sayfa, bakın bakalım hangi kelimeler var içinde; şiir yazmak boktan bir iştir ve bunun da nasıl yazılacağını tarif eden de boktan bir insandır. Bu bir şiirdir ve bu şiirde diğer şiirler gibi boktan bir şiirdir.

Yukardaki bütün bu şıklar aslında fısıltı değildi. Az önce çoktan seçmeli bir sınava girdik hepimiz. Ne yazık ki hepimiz kaldık. Sınavı geçemedik. Yaaaaa Besim hoca!.. Ve diğer öğretmen arkadaşlar; geçmek yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz. Bu sınavdan hepsimiz kaldık kalacağız da . Ta ki çocukların bir öğretmen ve öğretmenlerinde birer çocuk olduğunu kavrayana, kavratana kadar.

Merhaba sevgili okuyucu! Bütün bir yazıyı geyik muhabbetine çevirdiğimi düşünüyorsan haklısın. Ama inan sana karşı hiçbir art niyetim yok. Sadece biraz eğlenmeye çalışıyorum. Ve kafam cevaplarla bu aralar biraz karışık. Çünkü herşeyin içinde bir cevap. Neyi ne zaman yapacağım? Nereye gideceğim? Kimin kitabını okuyacağım? Neyi yazacağım? Kimi seveceğim? Kim sevmeyeceğim? Neye inanacağım ve neye inanmayacağım? Yemeği nasıl yemeyeceğimden tut da nasıl sevişeceğime kadar her yerde talimat her yerde direktif. Benim bu aralar derdim neden her yerde cevaplar varken neden hiçbir yerde soruların olmadığıdır. Her gün, her dakika cevaplarla yaşayan bizlerin yaşantıları devamlı yönlendirmelerle geçtiği için, hayat bizim hayatımız olmaktan çıktı. O yüzden "Yaşasın Soru Sormak ve Kahrolsun Cevap Vermek".

-Başlangıç-

Bu yazı kendini yaktı mı? Evet bu yazı kendini yaktı ve sen bunu göremeyecek kadar çok, çok doğrunun ve çok gerçeğin içindesin. Öptüm hem de dudaklarından...☒

İZLE-TARTIŞ (ÜCRETSİZ SINEMA)

Baraka Kültür Merkezi, 2003 Yılından beridir, tam dört yıldır, projeksiyon eşliğinde, perdeye yansıtarak film gösterimi yapmaktadır. Bugüne kadar 73 adet sinema filmi ve belgesel izledik.

Baraka'nın tüm etkinlikleri gibi film gösterimlerimiz de ücretsizdir.

Her ayın ilk Cumartesi gecesi saat 19:00'da Baraka Kültür Merkezi'nde buluşalım...

Cani (Monster)

1989 yılında yedi kişiyi öldüren ve ABD'nin ilk kadın seri katili olarak kayıtlara geçen Aileen Wuornos'un gerçek hikayesi

Yönetmen: Patty Jenkins
2003, ABD, 105 dk

3 Şubat Cumartesi

Ekmek ve Güller

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle bir başyapıt. Otellerde oda hizmetlerini yapan göçmen kadın işçilerin gerçek sendikalaşma mücadelesi...

Yönetmen: Ken Loach
2000, İngiltere, 110 dk

3 Mart Cumartesi

1974 ya
da bir
tecavüzcünün onuru

adını unutan adaya indi kırmızı!
yarıldı turuncu

renklere fazla bağırdılar!
onlar başka topraklardan
esirgemeyen ve bağışlamayan
am/er/i//kan çizmeleriyle
varlığını türk varlığına armağan
etmek için geldiler

ettiler!
renklerin bilincini kör ettiler!

sübyancı generallerin arka bacakları arasında
sallanaduran amerikan malı süngüleri
balta balta girdiler
maria'ların çocukluğuna

dört bacaklı generaller
dikili kulakları ağızdan sarkan
komprador dillerinden süzülen
kanlarıyla geldiler
oniki mart bindokuzyüzyetmiş-
birden geldiler

darağaçlarında ulumalarına eklediler;
"bu memlekette gavur kalmayacak"
naralarıyla
kızların bacak arasındaki ülkeye
armağan ettikleri türk varlığını.

Aziz Şah

foto: duygu göze - 06

bir kez kadın olmayı denedim...

karanlıkta soyunup
çırılçıplak kalırken
aynanın karşısında

sevdiğim kadından çaldığım rujla
kırmızıya boyadım dudaklarımı...

ellerimi ojeleyip
kirpiklerimi rimelledim
göğüslerime sütyen taktım
bacaklarımı ağda ile aldım ardından

penisimi kesip baltayla
modezle bir yarık açtım yerine

kadın oldum artık
ben bir kadını!

ışıkları "yaktım"...
çırılçıplak kalırken
aynanın karşısında

dudaklarım
ellerime
kirpiklerime ve göğüslerime
bacaklarım
penisime

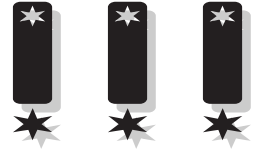
baktım usulca
usulca saatlerce izledim kendimi...

kadın oldum
kadın olduğumu sandım...

Halil Karapaşaoğlu

LİSELİYİM

Merhaba;

15 yaşını yeni doldurmuş bir liseli olarak liseli gençlerin sorunlarını dile getirmek bana düştü. Tabi ki liseli olmak çok kolay bir iş değil. Liseli gençlerin sorunları hakkında yazı yazmak da kolay değil. Bu sayfayı hazırlarken arkadaşlarımdan da yardım aldım. Sağ olsunlar onlar da düşüncelerini hiç çekinmeden bana söylediler. Kendilerine çok teşekkür ederim. Sayfayı okuyan arkadaşların da biz liselilerin sorunları ile ilgili görüşlerini çekinmeden bana iletmelerini bekliyorum...
Ceyda Alçıcıoğlu
ceydaalcicioğlu@yahoo.com

BZZZZZZZZZZZZZZZZZZ!!!

Elektrikler kesilince, bizim sınıfta da klima çalışmayınca kendimizi buzullarda hissederek ders yaptık.
Ders: Coğrafya
Konu: Buzullarda yaşam

ÖSS, yani Öğrenci Seçme Sınavı... "İyi olanları seçelim gerisi çöpe" anlayışı yani. Beni en derinden yaralayan konu da ÖSS. Hayatımızı belirleyecek olan bu sınava iki sene sonra gireceğim halde, şimdiden kara kara düşünmeye başladım. Şimdiden çalışmaya başlamalıyım, ama ÖSS'ye hazırlanmak evde olmuyor ki çalışıp yapalım. Dünya kadar para döküp ders-hanelere gitmemiz gerek ÖSS yarışını kazanmamız için!

Peki ya ÖSS'ye gireceğim gün;

- artık çok çalışmaktan bunalıma girmişsem,
- sevgilimden ayrılmışsam,
- yolda sınava giderken bir kaza geçirirsem,
- otobüsümü kaçırsam,
- bir gece önce yine elektrikler kesilmişse ve ben gecenin karanlığında su içmeye giderken düşersem...

Ne Yapacağım???

ÖSS'nin make up'ı var mı???... Yok mu?

Peki ya ailesinin maddi durumu kötü olan bir genç, dershanelerin hiçbirinden burs kazanmamışsa, otomatik olarak geleceğini mi kaybetmiş oluyor?

Liseli gençlerin sorunlarıyla ilgili arkadaşlarım da şöyle diyor;

"son zamanlarda okullarda uyuşturucu maddelere ulaşmak çok kolay oldu! Kesici alet bulmak daha da kolay!"

"okullardaki kafeteryalar yetersiz olmasına rağmen dışardan yemek alınmasına neden izin verilmiyor?"

"okullarda spor ayakkabı giymemize neden izin vermiyorlar? Şikâyet etmeye de hakkın yok!"

"babası okul sahibi olan bir öğrenci okula serbest kıyafetle gelebiliyormuş. O can da biz patlıcan mıyız?"

Eh... Ne deseler haklılar!!! Yasak olan şeyi yapma psikolojisiyle ilgili herhalde; liseli gençlerin çoğu sigara içiyor ve bundan gururla bahsediyorlar. Spor ayakkabı giymemiz yasak biz yine de giyiyoruz. Biz genciz. "Haçana beş geycem yau bu botları" deyip geyiyoruk spor ayakkabılarımızı. Eğer yakalanırsak ailelerimizi arıyorlar. "Bir daha olmasın" ihtar ve bir takım tehditlerden sonra "hade sınıfa" deyip gönderiyorlar bizi... Bence başarılı bir liseli sosyal bir inek olmalı. O nasıl olacak ben çözemedim çözen varsa haberim olsun benim da.

BEKLENMEYEN HEDİYE*

Ernest Hemingway
Türkçeye çevirenler:
Pınar Özkurt, Erkal Tülek

Ebro vadisini çevreleyen tepeler uzun ve beyazdı.

Bu tarafta hiç gölge ve ağaç yoktu ve istasyon güneşin altında uzanan iki demiryolu hattının arasındaydı. İstasyonun cephesinde sineklerden korunmak için barın girişine asılmış bambu boncuklu bir perde ve hemen karşısında binanın yere düşmüş ılık gölgesi vardı. Amerikalı ve yanındaki kız dışarıda, gölgede bir masaya oturdular. Hava çok sıcaktı ve Barcelona'dan gelen ekspres kırk dakika içinde istasyona varmış olacaktı. Buradaki bağlantı noktasında iki dakika durup Madrid'e doğru yola devam edecekti.

"Ne içsek?" diye sordu kız. Şapkasını çıkarıp masaya koydu.

"Hava bayağı sıcak," dedi adam .

"Hadi bira içelim."

"Dos cervezas" dedi adam perdeden içeriye doğru.

"Büyük mü ?" diye sordu bir kadın kapı ağzından.

"Evet. İki büyük."

Kadın iki bira ve iki keçe altlık getirdi. Altlıkları ve bira bardaklarını masaya koyup adama ve kıza baktı. Kız tepelere bakıyordu. Orası güneşte beyazdı. Aşağılarsa kurak ve kahve renkteydi.

"Beyaz fillere benziyorlar," dedi kız .

"Hiç öylesini görmedim," diyerek birasından bir yudum aldı adam.

"Görmüş olamazsın zaten."

"Olabilirim," dedi adam. "Senin 'görmüş olamazsın' demen bir şeyi kanıtlamaz."

Kız boncuklu perdeye baktı. "Üzerine bir şeyler karalamışlar," dedi " Ne yazıyor?"

"Anis del Toro. Bir içki."

"Deneyebilir miyiz?"

Adam perdenin arasından "Bakar mısınız?" diye seslendi. Kadın dışarıya geldi.

"Dört rial."

"İki Anis del Toro istiyoruz."

"Suyla mı olsun?"

"Bilmiyorum," dedi kız, " Su katınca güzel olur mu?"

"İyi olur."

"Suyla mı istiyorsunuz?" diye sordu kadın.

"Evet."

"Tadı meyan kökü gibi," dedi kız ve bardağı masaya bıraktı.

"Bu her şeyde böyledir."

"Evet," dedi kız. "Her şey meyan kökü tadı verir. Özellikle de çok uzun süre beklediğin her şey, apsent gibi mesela."

"Of, kes şunu."

"Sen başlattın," dedi kız. "Ben eğleniyordum. İyi vakit geçiriyordum."

"Peki, iyi vakit geçirmeyi deneyelim öyleyse."

"Pekala, ben deniyordum. Dağların beyaz fillere benzediğini söylemişim. Kötü müydü?"

"İyi idi."

"Şu yeni içkiyi denemek istedim: Zaten tek yaptığımız bu, öyle değil mi? Bir şeylere bakmak ve yeni içkiler denemek."

"Sanırım öyle."

Kız gözlerini tepelerde gezdirdi.

"Güzel tepeler," dedi. "Aşlında tam da beyaz fillere benzemiyorlar. Ben sadece ağaçların arasından görünen ten rengini kastetmişim."

"Bir içki daha alalım mı?"

"Olur."

Ilık rüzgâr boncuklu perdeyi masaya doğru dalgalandırdı.

"Bira güzel ve soğuk," dedi adam.

"Güzel," dedi kız.

"Gerçekten de çok basit bir operasyon bu, Jig;" dedi adam. "Hatta operasyon bile denmez buna."

Aşağı baktı kız, zemine, masanın ayaklarının da bastığı yere.

"Senin için sorun olmayacağından eminim, Jig .Pek bir şey sayılmaz. Sadece içeriye biraz hava salınacak, o kadar."

Kız hiç bir şey demedi.

"Ben de seninle geleceğim ve hep yanında olacağım. İçeriye hava salacaklar ve sonra her şey tamamıyla normale dönecek."

"Peki daha sonra ne yapacağız?"

"İyi olacağız. Tıpkı önceden olduğumuz gibi."

"Seni böyle düşündüren ne?"

"Bizi huzursuz eden tek şey bu. Bugüne kadar bizi mutsuz eden tek şey."

Kız boncuklu perdeye baktı, elini uzattı, boncuk dizilerinden ikisini eline aldı.

"Ve sonrasında bizim mutlu ve iyi olacağımızı düşünüyorsunuz."

"Öyle olacak, eminim. Korkmana gerek yok. Bunu yapan birçok kişi tanıyorum."

"Ben de," dedi kız, "ve sonrasında hepsi o kadar mutlu olduklar ki!"

"Pekâlâ" dedi adam, "istemiyorsan yapmak zorunda değilsin. Eğer istemiyorsan seni zorlayamam. Ama gerçek-

ten de çok basit bir şey olduğunu biliyorum."

"Ve bunu gerçekten istiyorsun, değil mi?"

"Yapılacak en iyi şeyin bu olduğunu düşünüyorum. Fakat gerçekten istemiyorsan yapmanı istemiyorum."

"Ve eğer bunu yaparsam mutlu olacaksın, her şey eskisi gibi olacak ve beni seveceksin, öyle mi?"

"Seni şimdi de seviyorum. Biliyorsun seviyorum."

"Biliyorum. Fakat o şeyi yaparsam eğer, bir şeylerin beyaz fillere benzediğini söylediğimde bu yine güzel olacak ve senin de hoşuna gidecek, öyle, değil mi?"

"Hoşuma gidecek tabii. Şimdi de hoşuma gidiyor fakat bunu düşünemiyorum. Kaygılandığım zaman nasıl olurum bilirsin."

"Eğer o şeyi yaparsam bir daha hiç kaygılanmayacaksın, öyle mi?"

"Onunla ilgili kaygı duymayacağım çünkü çok çok basit bir şey."

"Yapacağım öyleyse. Çünkü kendimi umursamıyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

"Kendimi umursamıyorum."

"Ama ben seni umursuyorum."

"Ah, tabii. Fakat ben kendimi umursamıyorum. O şeyi yapacağım ve sonra her şey yoluna girecek."

"Eğer bu şekilde hissediyorsan yapmanı istemiyorum."

Kız ayağa kalktı ve istasyonun sonuna kadar yürüdü. Karşıda, diğer tarafta, Ebro'nun kıyıları boyunca tahıl tarlaları ve ağaçlar uzanıyordu. Uzakta, nehrin ötesindeyse dağlar. Bir bulutun gölgesi tahıl tarlalarını boydan boya geçti ve ağaçların arasından nehri gördü kız.

"Tüm bunlara sahip olabilirdik." dedi kız. "Ve her şeye sahip olabileceksen her geçen gün bunu daha da imkânsız hale getiriyoruz."

"Ne dedin?"

"Her şeye sahip olabilirdik dedim."

"Her şeye sahip olabiliriz."

"Hayır, olamayız."

"Tüm dünya bizim olabilir."

"Hayır, olamaz"

"Her yere gidebiliriz."

"Hayır, gidemeyiz. O artık bizim değil."

"Bizim."

"Hayır, değil. Onu bir kez senden alıp götürdüler mi, bir daha asla geri alamazsın."

"Ama alıp götürmediler ki?"

"Bekleyip göreceğiz."

"Hadi gölgeye geri gel," dedi adam. "Böyle düşünmemelisin."

"Düşündüğüm bir şey yok." dedi kız. "Ben biliyorum sadece."

"Senin yapmak istemediğin bir şeyi-"

"Veya benim için iyi olmayacak bir şeyi yapmamı istemiyor-

sun. Biliyorum. Bir bira daha alabilir miyiz?"

"Tamam. Fakat anlamam gerek."

"Anlıyorum," dedi kız. "Konuşsak?"

Masaya oturdular ve kız vadinin kurak tarafındaki tepelere doğru baktı. Adamsa kıza ve masaya baktı. "Anlamalısın," dedi adam, "istemiyorsan, yapmanı ben de istemiyorum. Eğer senin için bir anlamı varsa seninle birlikte bunu yaşamaya hazırım."

"Sana hiçbir şey ifade etmiyor mu? Üstesinden gelebilirdik."

"Tabii ki ediyor. Fakat ben başka kimseyi değil, sadece seni istiyorum. Başka birini istemiyorum. Ve o şeyin çok basit olduğunu biliyorum."

"Tabii, basit olduğunu biliyorsun."

"Böyle demeni anlıyorum fakat gerçekten basit."

"Benim için bir şey yapar mısın lütfen?"

"Senin için her şeyi yaparım."

"Lütfen, lütfen, lütfen, lütfen, lütfen, lütfen ama lütfen susar mısın?"

Adam hiç bir şey söylemeden istasyonun duvarına dayalı bavullara baktı. Üzerleri gecelerini geçirdikleri otellerin etiketleriyle doluydu.

"Fakat istemiyorum senin şey yapmanı," dedi, "umurumda değil o."

"Çılgık atacağım," dedi kız.

Kadın, perdeyi aralayıp elinde iki bardak birayla dışarı çıktı ve onları nemli keçe altlıkların üstüne bıraktı. Sonra da "Tren beş dakika içinde gelir." dedi.

"Ne dedi?" diye sordu kız.

"Tren beş dakika içinde geliyormuş."

Kız kadına teşekkür etmek için içten bir şekilde gülümsedi.

"Çantaları istasyonun diğer tarafına taşısam iyi olacak," dedi adam. Kız gülümsedi.

"Peki. Sonra gel de biraları bitirelim."

İki ağır çantayı alıp istasyonu dolanarak diğer rayların bulunduğu tarafa taşıdı. Raylara baktı ama treni göremedi. Dönüşte, treni beklerken insanların oturup bir şeyler içtiği barın içinden yürüdü. Bara yanaşıp bir Anis içti, insanlara baktı. Hepsi de sakince treni bekliyordu. Boncuklu perdeden geçerek dışarıya çıktı. O, masada oturuyordu ve kendisine gülümsemişti.

"Daha iyi misin?" diye sordu.

"İyiyim," dedi kız. "Bir şeyim yok. İyiyim." ☐

* Öykünün orijinal ismi olan "Hills Like White Elephants" deyiminin birebir çevirisi "Beyaz Fil Tepeler" olmakla birlikte anlam karşılığı "Beklenmeyen Hediye"dir. (çn)

Şubat 1979: Türkiye'deki devrimci mücadele içerisinde Kıbrıslı solcu Sadık Cemil öldürüldü.

1 Şubat 1929: SSCB'de Grigori Zinoviyeve ve Leon Kamanev tutuklandı.

3 Şubat 1809: Evrim kuramını geliştiren İngiliz biyolog Charles Darwin doğdu.

8 Şubat 1980: Tariş direnişi başladı.

9 Şubat 1871: Osmanlı'da ilk kez Karl Marx'ın bir makalesi Hakayik-ul Vakayi gazetesinde yayımlandı.

10 Şubat 1981: Genelkurmay Sıkıyönetim Askeri Hizmetler Koordinasyon Başkanlığı 5 sanatçıya "teslim ol" çağrısı yaptı. "Teslim ol" çağrısı yapılan sanatçılar Cem Karaca, Melike Demirağ, Şanar Yurdatapan, Sema Poyraz ve Selda Bağcan'dı.

11 Şubat 1945: Yalta Konferansı'nın sona ermesiyle İkinci Paylaşım Savaşı sonrası dünya düzeninin esasları belirlendi.

15 Şubat 1989: Afganistan'da Sovyet işgali sona erdi.

16 Şubat 1969: Amerikan 6. Filosu'na karşı düzenlenen gösteriye faşist saldırı. Olaylarda 2 kişi öldürüldü, 200 kişi yaralandı. Bu olay tarihe "Kanlı Pazar" diye geçti.

19 Şubat 1932: Halkevleri kuruldu

21 Şubat 1939: Türkiye, İspanya'daki Franco rejimini resmen tanıdı.

22 Şubat 1848: Paris'te işçiler ayaklandı. İki yıl boyunca Avrupa'yı altüst edecek işçi devrimleri çığırını açıldı

27 Şubat 1917: Petrograd'da büyük gösteriler, genel grev ve "Şubat Devrimi".

5 Mart 1871: Rosa Luxemburg doğdu.

6 Mart 1919: 3. Enternasyonal kuruldu.

8 Mart 1976: Türkiye'deki devrimci mücadele içerisinde Kıbrıslı solcu Mehmet Ömer öldürüldü.

12 Mart 1971: Türkiye'de IMF destekli faşist darbe.

15 Mart 1938: SSCB'de Ekim Devrimi'nin önderlerinden Nikolay Buharin, 18 kişiyle birlikte idam edildi.

15 Mart 1943: Stalin, 3. Enternasyonal'i lağvetti.

18 Mart 1871: Paris Komünü kuruldu.

18 Mart 1925: Fugasa Maden Ocağı'nda meydana gelen korkunç patlamada 8'i Türk, 3'ü Elen 11 maden işçisi can verdi. Cesetler kimlikleri tespit edilemediği için iki ayrı mezara karışık olarak gömüldü. Bu korkunç kazadan sonra işçi sınıfı sendikal örgütlenme çalışmalarına başladı.

İ.Ö. 19 Mart 721: Tarihe geçmiş ilk ay tutulması Babil'de gözlemlendi.

22 Mart 1887: Halkevleri mahkeme kararıyla açıldı. Halkevleri'nin faaliyetleri 12 Eylül sonrası Milli Güvenlik Konseyi tarafından durdurulmuş, yöneticileri yargılanmıştı.

30 Mart 1972: Kızıldere katliamı. THKP-C lider kadrosu öldürüldü.

8 Nisan 1972: İspanyol ressam, kübizmin öncüsü Pablo Picasso 91 yaşında, Paris'te öldü.

10 Nisan 1919: Meksikalı devrimci köylü lideri Emiliano Zapata hükümet güçlerine tuzağa düşürülerek öldürüldü.

11 Nisan 1988: Kıbrıs'ta devrimci mücadelede önemli bir yeri olan Halk-Der ikinci kez kuruldu.

19 Nisan 1775: Amerikan Bağımsızlık Savaşı başladı.

19 Nisan 1943: Nazilerce istila edilen Polonya başkenti Varşova'daki Yahudilere yönelik temizlik hareketine karşı, Varşova Gettosu Ayaklanması başladı

28 Nisan 1945: Partizanlar Mussolini'yi kaçırmak isterken yakalayıp, kurşuna dizdi.

Hasan Yıkıcı
hasan_ykc@yahoo.com

PARİS

(18 MART 1871)

Fransa'da II. İmparatorluğun kurulmasıyla Fransız burjuvazisi ve işçi sınıfı hızlı bir şekilde gelişti. Bununla bağlantılı olarak kısa sürede II. İmparatorluk kendi iç dinamikleriyle çelişir duruma düştü. III. Napoleon imparatorluğun devamını sağlamak için Almanya Prusya'sına, 19 Temmuz 1870'de savaş ilan etti.

Fakat savaş Napoleon'un ve İmparatorluğun sonunu getirecekti. Almanya birliklerinin önce Alsace ve Lorene'yi ele geçirmesi, ardından da Fransız birliklerini Sedan'da sıkıştırıp, bozguna uğratması, Napoleon'un teslim bayrağını çekmesi, İmparatorluğun sona erdiği anlamına geliyordu.

İmparatorluğun çökmesiyle 4 Eylül'de ismi "Ulusal Savunma Hükümeti" olan, burjuvazinin egemenliğinde yeni bir hükümet kuruldu. Blanquicilerin gerçekleştirmiş oldukları başarısız darbe girişimlerinden dolayı sosyalistler ağır darbeler yemişler; dolayısıyla kurulan yeni hükümeti şekillendirmede başarısız olmuşlardı.

"Ulusal Savunma Hükümeti" kısa sürede ismiyle çelişerek Paris'i Prusya saldırılarına karşı tamamen savunmasız bıraktı. Marx'ın deyimiyle "Ulusal Savunma Hükümeti" artık "Ulusal İhanet Hükümeti" haline gelmişti. Fakat Parisli proleter bir yandan Bismarck despotunun ordularına; öte yandan ise kendi içindeki düşmana, yani burjuvaziye karşı örgütlenerek, komiteler oluşturarak bağımsız olarak mücadele etmeye başladı. Kısa süre sonra bu komitelerin toplandığı ve delegelerinin çoğunun Enternasyonal üyesi olan merkez komite kuruldu.

Ulusal muhafızın işçi taburlarının da katılımıyla, halk 5 Ekim günü Belediye Sarayının önünde Komün seçimlerinin yapılması talebiyle eylem yaptı. Halkın talepleri dikkate alınmadı ve Ulusal Muhafızın tüm eylem ve toplantıları yasaklandı.

Artık Fransa burjuvazisi Bismarck'ın ordularından çok, Parisli proleterden, kendilerinin deyimiyle "ayak takımı"ndan korkuyorlardı. Hükümet 8 Şubat'ta oluşturduğu mecliste "Paris halkıyla mücadele edebilmek için Prusyalılarla bir barışın şart olduğu" tezini kabul etti. Kararın hemen ardından Thiers yürütme başkanı seçildi. Bismarck ile masaya oturan Thiers,

Almanya'ya Alsace ve Lorraine'yi vermeyi ve beş bin frank tazminat ödemeyi kabul etti.

Barışın hemen ardından burjuvazi bir çok sosyal hakkı kaldırarak, Parisli proleterin uslanması için elinden gelen tüm alçaklıkları yapmaya başladı. Fakat Paris halkı uslanmak şöyle dursun, yoksulluk ve kıtlığın da etkisiyle daha da isyankarlaşıyordu. Alman birliklerinin Paris'e girmesiyle birlikte halk kendi parasıyla alınan topları şehrin çeşitli yerlerine, özellikle de Mont-Martne Meydanı'na yerleştirdi.

Hükümetin teslimiyle birlikte Ulusal Muhafız artık tamamen Paris halkına kalıdı. 3 Mart'ta toplanan Ulusal Muhafız "ULUSAL MUHAFAZ FEDERASYON TÜZÜĞÜ"nü kabul ederek,

BELLEK

KOMÜNÜ

(27 MAYIS 1871)

mücadeleye girişti.

Bismarck teslim olan Fransız askerlerini Thiers hükümetine geri iade ederek, Paris proletaryasıyla başa çıkma işinden sıyrıldı. 18 Mart 1871'de Thiers, Bismarck'tan geri aldığı taburlarını General Le Comte komutasında, halkın kendi parasıyla alıp, şehre yerleştirdiği 400 topa el koyması için görevlendirdi. Ordu topları almak için Mont-Martne Meydanına girince karşısında paris proletaryasını buldu.

Fakat ordu emirlere uymaz; General Le Comte ve Clement

Thomas'ı kurşuna dizen ordu, kısa sürede Paris halkının mücadelesiyle bütünüleştirdi. Mont-Martne Meydanından başlayan isyan, dalga dalga tüm şehri saracaktı. 18 Mart'ın akşamı Thiers Versailles'e kaçarken, Paris halkı Belediye Sarayı'nı ele geçiriyordu.

Artık Paris Komünü'nün temelleri atılmıştı. 26 Mart'ta, 227,000 Parisli oy kullanmaya gitti ve 28 Mart'ta Komün Hotel de Ville'de ilan edildi.

Seçimlerin hemen ardından Komün 23 Mart'ta açıkladığı; "(1)Emekçiye emeğinin tam değerini sağlamak.(2)Herkes için parasız ve laik eğitim.(3)Her türlü sosyal özgürlük.(4)Polisin ve ordunun komünal düzeyde örgütlenmesi" programının yanında cinsel eşitlik, belediyesel özerklik, gece mesaisinin kaldırılması gibi bir çok yeniliği de hayata geçirmek için çalışmaya başladı. Bayrağını "Dünya Cumhuriyeti'nin bayrağı" olarak ilan etmesi ve Belçikalı, Leh, Macar ve İtalyan gibi yabancı üyeleri de olması Komün'ün Enternasyonal içeriğini açıklıyordu.

Öte yandan kısa zamanda toparlanan Thiers'in ordusu 2 Nisan'da Komün'e saldırıya başladı. Banliyölerdeki haftalarca süren çatışmalardan sonra Komüncü'lerin Issy ve Vanves Kalesini kaybetmeleriyle, Thiers'in ordusu 21 Nisan günü Paris'e girmeyi başardı. Teslim olmayan Komüncüler (Federeler deniliyor) barikat çatışmaları da sonuç vermeyince şehri yakmaya başladı. Sayıştay, Danıştay, Polis Müdürlüğü ve Adalet Sarayı ateşe verilir. Bir yandan şehir yok olurken, diyer yandan da yüzlerce komüncü/federe kurşuna diziliyordu.

Son silahlar Pere-lachaise mezarlığında patlayacaktı. Çatışmalar tüm direnişçilerin daha sonra ismi "Federeler Duvarı" olacak duvarın önünde kurşuna dizilerek öldürülmesiyle sonlandı.

28 Mayıs günü Komün artık yoktu. Kurşuna dizme işlemi askeri mahkemeler tarafından alınan kararlarla uygulanıyordu. Olaylarda 20 bini aşkın Komüncü öldürüldü. 38 bini aşkın Komüncü tutsak olarak kamplara sürüldü; Enternasyonal yasaklandı; Paris 5 yıl boyunca sıkıyönetim altında kaldı.

Paris Komünü'nün yok edilışinden 9 yıl sonra, sosyalistlerin çağrısıyla Komün'ü anmak için Pére-Lachaise Duvarı önünde 25,000 kişi toplanmıştı.

Bu gün hala "gök yüzünü fethetmiş" Komüncü'lerin cesaretini örnek alarak, 1871'de açılan yoldan yürümeye devam ediyoruz.☒

İnsanların Hikayesi Köylerin

Yokedici Güdü Yaratıcı Bir Dürtü Olmadı

Besim Baysal
besimbaysal@lycos.com

1974 öncesi güneyde yaşayıp da Temmuz 1974'ten sonra kuzeye göç etmiş Kıbrıslı Türkler eski köylerinin ismini yeni yerleştikleri köye vermişler. Ancak bu yerleştikleri köyün yüzlerce yıllık bir ismi var. Güneydeki köylerinin yüzlerce ve belki de binlerce yıllık ismi de 1958'de emirle değiştirilmiş ve bu değişmiş ismi yeni yerleştikleri köye vermişler. İşte insanların beyinlerine işleyen tarihsizlik böyle birşey.

Akova diye tabelalarda yer bulmuş kuzeydoğu Mesarya köyünün gerçek adı İpsos(Gypsos)'dur. İpsos'un 1974 öncesi sakinleri tamamen Kıbrıslı Elenlerden oluşuyordu. (Daha eskilerde bu köyde Müslüman nüfusun yaşadığına dair herhangi bir duyum yoktur.) 1974'de diğer köyler gibi

Eksomodoş 1974 öncesi tamamen Kıbrıslı Elenlerin yaşadığı bir köy iken bugün tamamen Kıbrıslı Türklerin yaşadığı bir köy haline geldi ve adı da Düzova olarak değiştirildi.

İpsos'un da zor kullanılarak boşaltılması bu toprakların tüm tarihini değiştirdi. Sanki İpsos diye bir köy yokmuş gibi davranıldı Kıbrıs'ın kuzeyinde. Bu köyün ismi güneyden göçmen olarak gelen ve yerleşen Kıbrıslı Türklerle birlikte Akova olarak değiştirildi. Artık köy Akova olarak biliniyor ve İpsos ismi yerine Akova veya çok seyrek olarak da köylülerin güneydeki köylerinin ismi olan Vuda kullanılıyor. İpsos'un 1960 sayımındaki nüfusu 1184 Elen olmakla birlikte, kuzeydeki son nüfus sayımında aynı köyün başka adı ve başka insanlarıyla olan nüfusu ortalama 600. 1960 nüfus sayımında Kalohorio diye yazılan Larnaka bölgesi köyü Vuda'nın da -ki 58' sonrası ismi Akova olmuştu- nüfusu 434 Türk ve 128 Elen'den oluşuyordu. 1974 bu köyün Türk nüfusunun tamamıyla kuzeye gelmesine neden oldu işte böylece 1950'lerden başlayan milliyetçi görüş önce Vuda'yı Akova sonra İpsos'u Akova yaptı. Binlerce yıllık isimleriyle birlikte kültür birikimi de yaşayan insanların bellekleriyle sınırlı kaldı. Şimdi gençlerin birçoğu gözlerinin renginden saçlarının şekline, topraklarının davranışlarına etkisine kadar herşeyi ama

herşeyi yani tarihin günlük yaşama etkilerini başka bir biçimde gerçeğinden koparak yaşıyorlar yapay tarih gerçek tarih oluyor İpsos da ve diğer köylerde.

Vitsada (Mitsada) değişen ismiyle Pınarlı 1964'e kadar iki toplumluluğunu devam ettirmiş ve bu tarihte Türk nüfusu "teşkilat" kararıyla, tehditlerle ve hiçbir çatışma ortamı oluşmadan yıllarca göçmen edilmiş karma bir köydü. 1960 sayımında 136 Türk ve 266 Elen toplam 402 nüfusuyla karma bir Mesarya köyüken bugün bu nüfusun yarısını bile barındırmayan tek kültürü içine sindirmeye çalışırken kerpiç evleri yıkılan bir mezra görünümünde. Vitsada'dan yaklaşık 10 yıl göçmenlik yaşayan Kıbrıslı

olan Elen köyü Eksomodoş ile Eksomodoş'ta şu an yaşayan Kıbrıslı Türklerin tarihi böyle birşey. Eksomodoş 1974 öncesi tamamen Kıbrıslı Elenlerin yaşadığı bir köy iken bugün tamamen Kıbrıslı Türklerin yaşadığı bir köy haline geldi ve adı da Düzova olarak değiştirildi. Düzova ismi bu köye gelip yerleşen Kıbrıslı Türklerin sözlü tarihin etkisiyle çok sık kullandıkları bir isim olmadı. Zaten geldikleri köylerin 1958 itibarıyla değişen, yeni ismini de kullanmıyorlardı. Bir de çevrede yaşayan göç etmemiş Kıbrıslı Türklerin de olması "Eksomodoş" isminin değişme potansiyelini tabelalara rağmen iyice azalttı. Bugün yaşayanların çoğunluğunu Larnaka kazasına bağlı köylerden Petrofan

ve Goşşi'den gelen Kıbrıslı Türkler oluşturdu. Çevre köylerde yaşayan insanlar da Goşşililere, Üçşehitlilerle demedi. Böylece sözlü tarihin resmi tarih karşısındaki bir diğer gücü ortaya çıkarak Petrofan'a Esendağ ve Goşşi'ye Üçşehitler dememizi engelledi.

Eksomodoş köyünün -ki Lefkoşa kazasına bağlıdır- 1960'taki nüfusu 851 Kıbrıslı Elen'den oluşurken 1996 itibarıyla 555 Kıbrıslı Türk'ten oluşuyordu. bugünden geriye bakacak olursak 1960 nüfus sayımındaki rakamlarla 120 kişilik Petrofan, 167 kişilik Goşşi ve 851 kişilik Eksomodoş resmi

tarihin sayfalarına giremeye de insanların gönüllerinde hala yer buluyor. Tabelalar değişse de kültürü, gelenekleri, dili, sövmeleri ve hatta isimleri yarım asır geçse de değiştirmek tabelaları değiştirmek kadar kolay olmuyor.

Hayatta da çelişkiler yok mu? Bazen insanlar şiddetle eski gelenekleri savunurken bazen de yeni şeylere hızlı bir şekilde adapte olabiliyorlar. Ekonomik koşulları insanların, yaşayışlarını da tümenden etkileyebiliyor. Topluların direnişle karşılık verdiği en önemli nokta ise -ki direniş sadece fiziksel direniş olarak da algılanmamalı- dıştan zor kullanılarak yapılmaya çalışılanlar ve demokrasinin minimal kurallarına bile hiçe sayan uygulamalar. Kıbrıs'ın kuzeyinde de yıllarca kullanılan şiddete karşı oluşan ve oluşacak olan direniş de böyle bir direniş değil miydi? Ve böyle bir direniş olmayacak mı?

Bir sonraki sayıya Maratouvuno, Lapotoz, Singrasi, Aynagofu...

Türkler yıllarca Çatoz ve İpsillat arasında varolmaya çalıştılar. 20 Temmuz'da olanları bir kurtuluş ve evlerine, köyelerine dönüş olarak görmüş de olabilirler. Ama Vitsada iki kültürlü yapısını kaybetmiş, köyün tabelaları değişirken tarihinin de büyük bir bölümü silinmek istenmiş.

Bugünkü nüfusu ortalama 200. Binlerce yıllık geçmişine karşın bugün öksüz diyebileceğimiz bir şekilde varlığını devam ettirme ısrarında, tarihinden koparılmış ve ibretle izlenmesi gereken bir durumda.

Küllerinden Doğan Anka Kuşu

Toprakların ve evlerin tarihini değiştirmek o kadar kolay görünse de insanlar; bildiklerini, duyduklarını ve yaşadıklarını çocuklarına, onlar da kendi çocuklarına nesilden nesile anlatıyorlar. Bu sebeple kitaplarda varolması devlet tarafında uygun görülmeyen birçok tarihsel diyebileceğimiz bilgiler ağızdan ağıza ve okulda öğretilen tarihten daha da kalıcı olacak şekilde öğretiliyor. İşte 74 öncesi etrafı Türk köyleri Abohor, Kuru Manastır ve Mora ile çevrili

Çalışma Yaşamında Haklarımız

Münür Rahvancıoğlu
munurrahvancioglu@yahoo.com

Öyle bir ülkede yaşıyoruz ki her alanda çifte standart, her alanda bir eşitsizlik vardır. Özellikle Kıbrıs Sorunu'nun çözümsüzlüğü koşullarında, tüm sorunlarımızı ertelemek, her derdimizi çözüme, barışa havale etmek Kıbrıs Türk Halkı'nda bir alışkanlık haline gelmiştir.

Oysa Kıbrıs'ta barış, her alanda, üniversitede, iş hayatında, okulda, ailede ve kültür sanat yaşamında, üreten, emeği ile hakkını arayan kitlelerin mücadelesinden geçer. Kısacası teker teker her bir sorunumuz Kıbrıs Sorunu'na (emperyalizmin Kıbrıs'tan defedilmesine) ne kadar bağlıysa, Kıbrıs Sorunu da tüm diğer sorunlara o kadar bağlıdır.

Bu sayıdan itibaren, çalışma hayatında yaşanan sorunlara ışık tutmaya ve bu sorunların çözümüne yönelik mücadeleye katkı sağlamaya çalışacağız. Bu sayfa emeği ile geçinen, başka bir insanı sömürmek amacı gütmeyen herkesin katkı, soru, öneri, eleştiri sunabileceği bir sayfa olacaktır. Amacımız emeğin ve emekçilerin mücadelesine katkı sağlamaktır.

Çalışma hayatı ülkemizdeki en sorunlu alanlardan biridir. Çalışan kitlelerin büyük bir kısmını Türkiye'den gelerek çalışma izni ile veya kayıt dışı olarak çalışan işçiler oluşturmaktadır. Göçmen işçiler özellikle inşaat, lokanta ve konfeksiyon sektöründe yoğunlaşmaktadır. Göçmen işçiler yanında Kıbrıslı Türklerin de özellikle hizmet sektöründe, belediyelerde, sekreterlikte, tezgaharlıkta yoğun olarak çalıştığını gözlemlemekteyiz. Ancak unutmamalıyız ki göçmen işçi de olsa, Kıbrıslı Türk de olsa tüm çalışanların hakları, çıkarları

ortaktır. Yani bir devlet işinde çalışmayan veya özel bir yasa ile kurulmuş bir iş yerinde çalışmayan herkes işçidir. Herhangi bir işte ücret karşılığı emeğini satan herkes işçidir. Patronlar, işçilerin birlik olmasını engellemek için Türkiyeli-Kıbrıslı, asistan-düz işçi, sorumlu, ustabaşı gibi pekçok sözde ayrılıkla işçileri birbirlerinden ayırırlar.

hepimiz Kıbrıslı Türk olsun, Türkiyeli olsun haklarımızı bilmeliyiz. Haklarımızı bilmek ve birlik olmak bizim gücümüzdür. Haklarımızı kullanmak birleşmekten geçer

Bu

sayfa emeği ile geçinen, başka bir insanı sömürmek amacı gütmeyen herkesin katkı, soru, öneri, eleştiri sunabileceği bir sayfa olacaktır.

Oysa sorumlu da olsa, adına ustabaşı da dense hepimizin sigortası, ihtiyat sandığı asgari ücretten yatırılır. Bazılarımıza sigorta da yatırılmaz. Ama en önemlisi hepimiz güvencesiz, işimiz patronun iki dudağı arasında çalışırız.

Oysa hepimizin sahip olduğu haklar vardır. Bu hakları bilmediğimiz için patronların pekçok haksızlığı karşısında sessiz kalıyoruz. Bunun için hepimiz Kıbrıslı Türk olsun, Türkiyeli olsun haklarımızı bilmeliyiz. Haklarımızı bilmek ve birlik olmak bizim gücümüzdür. Çünkü haklarımızı bilmek tek başına yeterli değildir. Haklarımızı kullanmanın yolu birleşmekten geçer.

Ancak birleşen ve örgütlü işçiler haklarını patronlar karşısında sonuna kadar savunabilirler. Patronlar, biz işçiler mücadele etmediğimiz sürece haklarımızı vermezler. Bundan böyle "İşçi Hakları" sayfası, işçilerin haklarını öğrenmesi, birleşmesi ve örgütlenmesine katkı sağlamak amacıyla yayınlanmaya başlıyor.☒

Soru Ve Cevaplarla Çalışma Yaşamı

İş Nedir?

İş, insanlara faydalı olacak mal veya hizmetlerin üretilmesidir. İçinde yaşadığımız kapitalist düzende insanlığa faydalı olacak her şey patronların para kazanması için yapılır hale gelmiştir. Sermaye zenginlerde olduğu için işi kuran da sermaye sahibi olmuş işi yapan işçi ise patronun yanında bir köle haline gelmiş. Bu insanlık düşmanı kapitalist düzen değişmediği sürece de bu kölelik ilişkisinin değişmesi imkansızdır.

İşçi Neden Çalışmaya Gerek Duyar?

İşçi yaşamak için çalışmalıdır. İşçi kazanacağı maaşı ile hayatını devam ettirir ve bunu emeğini satarak yani çalışarak yapar. Ama iş bununla bitmez. Patron da kar etmek için işçi çalıştırmak zorundadır. Yani sadece işçi patrona değil, patron da işçiye ihtiyaç duyar. Patron emeği sömürmezse kar edemez.

İşçi Patrona muhtaç değil midir?

İşçi patrona muhtaç değildir. İşçi sadece çalışmaya muhtaçtır. Asıl muhtaç olan patrondur. Çünkü patron birilerini çalıştırmazsa kar edemez. Oysa işçi illaki bir özel patronun yanında değil, işçilere ait bir iş yerinde, kamuya ait bir işletmede de

çalışabilir. İşçi patronsuz da olsa çalışarak hayatını kazanabilir. Ama patronun mutlaka bir işçiye ihtiyacı vardır.

O zaman neden patron güçlü, işçi güçsüzdür?

Bu kapitalist düzenin kanunudur. Kapitalist düzen patronların düzenidir. İşyerleri halkın malı haline gelmedikçe zenginler işçileri sömürmeye devam edecek. Ancak işçiler yine de patronun kölesi olmak zorunda değiller. Bunun için kendilerine iş veriyor diye patrona minnet duyma anlayışından vazgeçmeleri lazım. Asıl patrona para kazandıran işçilerdir.

İşçiler ne yapmalı?

Öncelikle kendilerinin işçi, onların patron olduğunu bilecekler. Patron işyerini para kazanmak için kurmuştur. Para kazanmak için işçiyi düşük ücretle ve kötü koşullarda çalıştırmak zorundadır. Dolayısıyla işçi ile patron arasında uzlaşmaz bir çelişki vardır. Patronlar ancak işçilerin gücünü gördüklerinde işçinin haklarını verirler. Avrupa'da bugün işçiler biraz rahatsa zamanında verdikleri mücadeleden

dolayıdır. Onun için işçiler de haklarını arayacak ki daha iyi koşullara kavuşsunlar.

Peki patron işçiyi durdurunca ne yapacaklar?

Bir kere işyerini ayakta tutan sermaye, işçilerin ödenmemiş emeğidir. İşçilerin emeği ve çalışması o iş yerini ayakta tutar. Bu nedenle öncelikle işyerindeki ve çevre-

Yasalar işçileri Türkiyeli ve Kıbrıslı diye ayırmaz. Çalışma hayatındaki yasalara göre ücret karşılığı çalışan herkes işçidir. Ve işçi olmaktan kaynaklı haklarını patron işçilere vermek zorundadır.

deki işçiler birlik olup, patronun karşısına dikilmelidirler. "Biz senin kölen değiliz, bizimle istediğin gibi oynayamazsın" demelidirler.

Peki işçiler daha böyle bir örgütlülük kuramamışlarsa ne yapacaklar?

Böyle bir birliktelik için mutlaka uğraşılmalıdır. Çünkü örgütlü ve birlik olmaktan daha garanti hiçbir çözüm yoktur. Ama yine de bu birliktelik henüz kurulmamışsa o zaman yasal haklarımıza bakmamız lazım.

Yasalarda İşçileri koruyan haklar var mıdır?

Yasalar esas olarak patronların çıkarlarını korumak için patronlar tarafından yapılır. Ama yasanın yapıldığı zamanda dünyada ve ülkede işçi hareketinin gücü oranında işçilere de bazı haklar verilir. Sendikalar bu hakları almak için en çok çalışan işçi örgütleridir.

Şimdiki yasalarda işçilerin ne hakları var?

Ülkemizdeki yasalarda patronlara birçok haklar verilmiştir. Ama işçilerin de azımsanamayacak hakları vardır. Patronlar işçilerin bu haklarını öğrenmelerini istemez ve yasaları kendi işlerine geldiği gibi kullanarak işçiyi zararlı çıkarmaya çalışırlar. Ayrıca patronlar kendi yaptıkları yasa dışı işler için, işçiyi korkuturlar ve onlara bunu gizlemelerini yoksa ceza göreceklerini söylerler. Oysa patronun işyerinde yasa dışı her uygulaması işçiyi değil patronu bağlar. İşçilerin hakları ise asla kaybolmaz. Bunları ilerleyen sayılarımızda ayrıntılı olarak inceleyeceğiz.

Peki Yasalar işçileri Türkiyeli - Kıbrıslı diye ayırır mı? Türkiyelilerin hakları Kıbrıslılardan daha mı azdır?

Yasalar işçileri Türkiyeli ve Kıbrıslı diye ayırmaz. Çalışma hayatındaki yasalara göre ücret karşılığı çalışan herkes işçidir. Ve işçi olmaktan kaynaklı haklarını patron işçilere vermek zorundadır. Sadece, vatandaş olan işçiler "Çalışma İzni"ne gerek duymadan her yerde çalışabilirler. Ancak göçmen işçiler bir işyerinde çalışmak için o iş yeri için "Çalışma İzni"

almalıdır. "Çalışma İzni" almak işçinin yararına ve patronun sorumluluğudur. "Çalışma İzni" olmaması işçinin suçu değildir. "Çalışma İzni"ni çıkarmayan patron suçludur ve ceza o patrona verilir. Ancak işçiler de "Çalışma İzni"

patron işçinin maaşından ne sebeple olursa olsun kesinti yapıp bu parayı cebine atamaz

Yasada yazıyor diye hiçbir patron işçilere haklarının tamamını vermez. Haklarımızı aramanın en garanti yolu örgütlenmek ve birlikte mücadele etmektir.

almak için patronu sıkıştırmalıdır. Çünkü "Çalışma İzni" olan işçi birçok haklarını güvence altına alır. "Çalışma İzni" konusunu bir sonraki sayımızda daha ayrıntılı inceleyeceğiz. Ancak "Çalışma İzni" alsa da almasa da işçiler Türkiyeli olsun, Kıbrıslı Türk olsun, işçi olmaktan kaynaklı haklara sahiptir.

Bu haklar nelerdir?

Sonraki sayılarımızda ayrıntıları ile anlatacağımız bu haklardan bazıları şunlardır. İşçi işten nasıl ayrılmış olursa olsun çalıştığı günlerin karşılığı olan maaşına (yövmiyesini) kimse el koyamaz, patron işçinin maaşından ne sebeple olursa olsun kesinti yapıp bu parayı cebine atamaz. Her işçinin haftada 1 gün istirahat hakkı vardır, işçiyi işten durduracak olan patron yasal süreler göre bunu işçiyi önceden söylemeli veya bu sürelerin karşılığı olan maaşını ödemelidir, her işçinin ücretli izin hakkı vardır, patron her işçi için sigorta, ihtiyat sandığı parası yatır-

mak zorundadır ve bunu işçinin maaşından kesemez, işçinin vergisini patron ödemek zorundadır, resmi tatil günlerinde kimse çalışmaya zorlanamaz. Gönüllü olarak çalışanlara günlük yövmiyesinin 2 katı ödeme yapılmalıdır. Günde 8 saatten haftada 40 saatten fazla çalışan işçilere günlük yövmiyesinin 1.5 katı ödeme yapılmalıdır. Kıbrıslı olsun Türkiyeli olsun her işçiyi sözleşme yapılması zorunludur. Kayıt dışı olarak çalıştırılan işçiler için patrona ceza yazılır. İşçiyi ceza yazılmaz. Her işin güvenliğinden patron sorumludur. Makinelerin, işin ve işçinin zarar görmemesi için kask, eldiven, bot ve inşaatlarda iskelelerin sağlam ve bakımlı olması patronun sorumluluğudur. Kadın işçilerin doğumdan önce ve sonra izin hakları vardır. Ve daha inceleyeceğimiz birçok hak vardır.

Bu haklar nasıl kullanılır?

Yasada yazıyor diye hiçbir patron işçilere haklarının tamamını vermez. Haklarımızı aramanın en garanti yolu örgütlenmek ve birlikte mücadele etmektir. Henüz örgütlenmemiş işçiler de haklarını Çalışma Dairesi'ne başvurarak arayabilirler. Biz ilerleyen sayılarda bu hakların her birini teker teker inceleyeceğiz ve hangi durumda ne yapılması gerektiğine ışık tutacağız.

Sorularım var size nasıl ulaşabilirim?

Posta adresimiz **Esen sokak No:12/2 Mine Mazlum Apartmanı Dumlupınar Lefkoşa**'dır. E-mail kullanan kişiler **argasdi@yahoo.com** adresine mail de gönderebilirler. Her sorunuza yanıt verilecektir.☒

Kask Yok Ama Çalışma İzni Var! Vicdanınız Rahat Mı?

Ülkemizde 1998 yılından beridir yürürlükte olan bir tüzük vardır. İnşaatlarda İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Tüzüğü bir inşaat alanında güvenlik açısından gerekli konuları anlatır.

Gördüğünüz fotoğraf Ocak ayı içinde Mağusa'da bulunan bir inşaatta çekildi. Fotoğraftaki inşaatın hangi inşaat olduğunun hiçbir önemi yoktur. Çünkü neredeyse bütün inşaatlarda durum aynıdır.

Fotoğrafta açıkça görüldüğü gibi işçilerin üzerinde çalıştıkları skaloşa (iskele) ve onu oluşturan bondolar (kalas) tamamen güvenliğe aykırıdır. Tüzüğe göre hem birbirine hem de direklerle bağlı olması gereken bondolar, hiçbir yere bağlı değildir.(Md 21) İşçiler çalışırken dengelerini kaybeder, başları döner veya deprem tarzı bir sallanma olursa dayanabilecekleri bir korkuluk yoktur. Bu korkuluk tüzüğe göre en az 90 cm yüksekliğinde olmalıdır. Ayrıca malzemelerin alttaki işçinin kafasına düşmesini önlemek için bondoların zeminine en az 20 cm'lik eteklik çekilmelidir.(Md 22)

İki metreden yüksek bir yerde çalışan herkese verilmesi zorunlu olan emniyet kemerleri bu fotoğraftaki işçilere verilmemiştir.(Md 28) Bu inşaat gibi yol kenarında olan inşaatlar çevreden geçenleri korumak amacıyla perdelenmeliyken bu inşaatta böyle bir önleme lüzum görülmemiştir.(Md 60) Ve yarı çıplak çalışan işçilerin eldiven, bot ve kask gibi hiçbir koruyucu malzemesi yoktur.(Md 66)

Doğrudan can güvenliğini ilgilendiren bu önlemlerin hiçbirini almayan bu inşaat sahibinden hükümetimizin tek talep ettiği şey **ÇALIŞMA İZNI**'dir. Çalışma izniniz varsa başınıza tuğla düşebilir, çiviye basabilir veya 5-10 metre yüksekte düşebilirsiniz.

Yeter ki çalışma izniniz olsun!!☒

İspanya: Polisle Göstericiler Çatıştı

Bask ülkesindeki Saint-Sebastien kentinde, İspanya tarafından yapılmasına izin verilmeyen eylemde polisle göstericiler arasında şiddetli çatışmalar yaşandı.

İspanya cezaevlerindeki ETA tutuklularının serbest bırakılması talebiyle yapılması planlanan gösteri hakim İsmael Moreno tarafından yasaklandı. Yasadışı olarak gösterilen radikal Astaksuna örgütünün çağrısı üzerine yasağa rağmen gösteri düzenlendi.

Gösteriye katılan yüzlerce genç ile güvenlik güçleri arasında şiddetli çatışmalar yaşandı. Çok sayıda aracın yakıldığı gösteri sırasında güvenlik güçleri plastik mermi kullandı. Bu çatışmalar ETA'nın ateşkesinin bozulmasından sonra gerçekleşti. ☒

Fransa: Evsizlerin Çadır Eylemi

Fransa'nın başkenti Paris'te evsizler için çadır kampı kuran Don Kişot'un Çocukları Derneği, çadır eylemini Lyon ve Lille kentlerine de yaydı. Ülkenin bir çok yerinde yüzlerce çadır kuran dernek, bu eylemleri ile hükümeti seçimler öncesi evsizler konusunda adım atmaya zorluyor.

Don Kişot'un Çocukları Derneği Paris'te Saint-Martin kanalı boyunca yaklaşık 300 çadır kurdu. Bununla birlikte evsizler barındıkları bir çok yerde polis zoruyla boşaltılıyorlar. Fransa'nın Tour kentinde kurulan yaklaşık 30 çadır polis tarafından boşaltıldı. ☒

Çin: Günde 300 Kişi İş Kazasında Ölüyor

Çin'in çalışma güvenliğinden sorumlu bakanı Li Yizhong Çin'de her gün 300 ila 320 arasında kişinin iş kazasında hayatını kaybettiğini söyledi.

Çin'de 2006 yılında 109 bin 403 kişi iş kazalarında hayatını kaybetti. Özellikle madencilik sektöründe sık sık iş kazalarının gerçekleştiği biliniyor.

Hızlı bir kapitalistleşme yaşanan Çin'deki bu durumun nedeni iş güvenliğine verilmesi gereken önemin yetersizliğinden kaynaklanıyor. Fakat bakan Yizhong bu ölümleri "sanayileşmenin kaçınılmaz sonucu" olarak niteleyerek kaçınılmazmış gibi göstermeye çalışıyor. ☒

ABD: Her 5 Hispanikten Kökenliden 1'i Aç

ABD'deki en büyük Hispanik örgüt tarafından hazırlanan raporda, ABD'de yaşayan her 5 Hispanik kökenliden birinin aç olduğu belirtildi.

Consejo Nacional de la Raza (NCLR) adlı örgütün başkanı Janet Murquia, raporda, ABD'de yaşayan her beş Hispanikten birinin yeterli gelire sahip olmadığını ve ayrıca gıda yardımı programlarını anlayacak kadar dil bilgisine sahip olmadıkları için de bu programlardan faydalanamadığını bildiriyor. ☒

Dink'in Cenazesine 250 bin Kişi Katıldı

Faşist bir suikast sonucu öldürülen Agos Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Hrant Dink'i son yolculuğunda yalnız bırakmak istemeyen 250 bine yakın insan Dink'in cenazesine katıldı. Sabah saat 11.00'de Dink'in öldürüldüğü Agos Gazetesi önünde saygı duruşu yapıldı. Hrant Dink'in eşi Rakel Dink bir konuşma yaptı. Yapılan konuşmanın ardından Rakel Dink ve kızları ellerindeki güvercinleri uçurdular. Daha sonra ise sayısı kitle yürüyüşe başladı.

Yaklaşık 8 kilometrelik yürüyüş boyunca, kortejin önünden giden bir otobüsten, Ermeni müzikleri çalındı. Yürüyüşe katılanlar ellerinde Hrant Dink fotoğrafları taşıdılar. Dövizlerden bazılarında Türkçe, Kürtçe, Ermenice ve İngilizce, "Hepimiz Hrant Dink'i, Hepimiz Ermeniyiz" sloganı yazılıydı.

Yürüyüşe katılanlar MHP ve BBP'nin parti binaları önünden geçerken "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganı attı. Yürüyüş boyunca halkın evlerin pencerelerinden ve balkonlarından alkışlarla yürüyüşe destek verdiği görüldü.

Basının slogan ve pankart konusundaki manipülasyonlarına karşı Dink'in cenazesine katılanlar kontrgerilladan hesap soran ve insanları halkların kardeşliğine çağıran "Katil devlet hesap verecek, Hepimiz Hrant'ız, Hepimiz Ermeni'yiz, Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganlarını attı.

Hrant Dink 15 Eylül 1954'te Malatya'da doğdu. İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi'nde Zooloji eğitimi aldı. 5 Nisan 1996 tarihinde ilk sayısı yayınlanan Agos gazetesi'nin kuruculuğunu, yayın yönetmenliğini ve başyazarlığını üstlendi.(sendika.org) ☒

Eğitim ve Sağlık Küba Bütçesinde İlk Sırada

Küba 2007 yılında Gayrisafi Milli Hasılanın yüzde 22,6'sını kamu sağlığı ve eğitim alanında harcayacak. Bu oran Latin Amerika ülkelerinin bu sektörlerdeki standartlarının dört katı.

Adada sağlık, eğitim, kültür, spor, güvenlik ve sosyal yardım için yapılacak harcamalar 2007 bütçesinin yüzde 69'unu oluşturuyor.

Karayip ülkesinde dünyada da övgüyle anılan toplumsal kalkınma oranları birçok zengin ülkenin oranlarını geçmiş durumda.

Bunun yanı sıra Küba, gelir dağılımındaki eşitlik ve sağlık ile ilk ve orta öğretim alanlarında verilen yüksek kalitedeki hizmetler bakımından Latin Amerika ülkeleri arasında ilk sırada yer alıyor.

Küba ayrıca çocuk ölüm oranları ile işsizlik oranlarının düşük olması ve halka ucuz gıda sağlanması bakımından da ilk sırada yer alıyor.

Küba'nın başarıları, 15 yıldır BM Genel Kurulu tarafından da reddedilmesine rağmen son dönemde şiddetini arttıran 40 yılı aşkın ABD ablukasına rağmen dünyada kabul görmeye devam ediyor.

Küba 100 Bin Yabancı Doktora Eğitim verecek

Küba'daki Latin Amerika Tıp Okulu (ELAM) rektörü Dr. Juan Carrizo, Fidel Castro'nun on yıl içinde 100 bin yabancıya hekim olup dünyanın yoksul halklarının acılarını hafifletebilmeleri için eğitim verme hayalinin mümkün olduğunu söyledi.

ELAM, Küba Başkanı'nın 1998'de George ve Mitch kasırgalarının

Orta Amerika'daki kurbanlarına yardım etmek için Kübalı tıp tugayları oluşturma kararıyla kuruldu.

Bugün 20 ülkeden toplam 21 bin genç insan ELAM'da eğitim görüyor. 2005 ve 2006 yıllarında 3 bin kişinin diploma almış olması bu hedefin geçilebileceğini gösteriyor.

Dr. Carrizo Kübalı doktorların Afrika, Venezuela ve başka yerlerdeki yedi tıp okulunda lisans ve yüksek lisans eğitimi verdiklerini kaydetti.

Tıp okulunun rektörü, Fidel Castro'nun kaynakları israf etmediğini, asıl fikrin "dünya ülkelerine destek için atılan her bir kum tanesinin ilerde bir kumsala dönüşmesi" olduğunu açıkladı. ☒

Pinochet Hesap Veremedi Öldü

1973 yılında Şili'de yaptığı Amerika destekli darbe ile Sosyalist Devlet Başkanı Allende'yi öldüren ve Şili'de uzun yıllar sürecek diktatörlüğünü ilan eden Augusto Pinochet faşist baskılarla kan kusturduğu Şili halkına hesap veremedi öldü.

Kötüler uzun yaşar lafını doğrulayan Pinochet 91 yaşındaydı. Sosyalist Devlet Başkanı Allende'yi öldürerek iktidarı ele geçiren Pinochet'nin faşist diktatörlüğü 17 yıl devam etti. İktidarı ele geçirdikten sonra siyasal partileri kapatan Pinochet anayasayı da yürürlükten kaldırdı. Pinochet 17 yıllık iktidarı boyunca 3 binin üzerinde kişinin ölümüne, on binlerce kişinin işkence görmesine, yaklaşık 200 bin kişinin sürgün hayatı görmesine neden oldu.

Pinochet'nin ölümü dolayısıyla ulusal yas ilan edilmedi, devlet töreni yapılmadı; eski diktatör için askeri cenaze töreni düzenlendi. ☒

Bush'un Yalanları

Amerikan Newsweek dergisi, Bush yönetiminin bu yıl söylediği en büyük yalanlarını okuyucuları için derledi. Dergi, "Yılın en büyük yalanları" arasında Başkan George W. Bush'un "Savaşı kazanıyoruz" ve "Rumsfeld, sonuna kadar görevde kalacak" açıklamalarını saydı. Dergiye göre, Bush Yönetiminin yılın en büyük yalanları şöyle:

"Kesinlikle kazanıyoruz"

Bush, 25 Ekim'de bir gazetecinin sorusuna üzerine Irak savaşının kazanıldığını çok kesin bir ifade ile dile getirdi.

"Sonuna kadar burada"

Bush, Savunma Bakanı Donald Rumsfeld'i, yönetiminin son gününe kadar görev yapacağını söyledikten birkaç gün sonra görevinden aldı.

"Cumhuriyetçilerin seçimi kaybedeceği yalan"

Bush'un danışmanı Karl Rove, ABD'deki ara seçim öncesi cumhuriyetçilerin yenilgiye uğrayacağını gösteren tüm kamuoyu yoklamalarının yanlış olduğunu öne sürdü.

Bush bilime müdahale ediyor

Amerika Birleşik Devletleri'nde aralarında Nobel ödüllü 52 ismin de bulunduğu 10 bin bilim insanı, bilime siyasi müdahalelere son verilmesini istedi.

Bilim insanları Bush yönetimini "bilimsel verileri siyasi amaçlarla sansürlemekle" suçladı.

Kampanyanın öncüsü bilim insanı örgütlerine göre, bilimsel verilerin siyasi amaçlarla yanlış yorumlanmasına devam ediliyor.

Kampanya yetkilileri kamusal alandaki bilim

yorumlarında küresel ısınmadan cinsel eğitime kadar çeşitli alanlarda sansür ve siyasi müdahaleye onlarca örnek sıralıyor.

Kamu kurumlarında görev yapan bilim insanlarına iklim değişikliği konusunda konuşma yasağı getirilmiş ve bu alanda çalışan kişilere bulgularını önceden belirlenen siyasi kararlara uyarlamaları talimatı verilmiş.☒

Zapatistalar 13. Yılı Kutluyor

Meksika'da, yerli halkın hakları için silahlı mücadele veren Zapatistalar, merkezi hükümete karşı başlattıkları ayaklanmanın 13'üncü yıldönümünü kutluyor. Kutlamalara, Marcos önderliğinde binlerce kişi katıldı.

Meksikalı yerlilerin hakları için silahlı mücadele veren Zapatistalar, 1 Ocak 1994'te Kuzey Amerika Serbest Ticaret Anlaşması'nı ve Chiapas eyaletindeki yoksulluğu protesto etmek için ayaklanmıştı.

Marcos, kameralara yansımaya konuşmasında Zapatistaların Meksika'nın yerli halkları için hayatlarını ortaya koymaktan çekinmeyeceğini söyledi.☒

Silah Tekelleri Arı Mayayı Esir Aldı

Hayvanlar aleminin emekçileri olarak bilinen arılar ABD'li silah tüccarlarının emrinde kullanılmaya başladı. ABD'de bir nükleer silah fabrikasında çalışan bilim insanları, arıları patlayıcı koklayabilecek şekilde eğitmeye başladılar.

New Mexico'daki Los Alamos Milli Laboratuvarı araştırmacıları, arılara, patlayıcı tespit etiklerinde çiçek nektarlarını toplamada kullandıkları hortumlarını (dil) dışarı çıkarmalarını öğretiler.

Araştırmacılar, eğitim sürecinde bal arılarını patlayıcı kokusuna maruz bıraktıktan sonra, onları şekerli suyla ödüllendirdiler.

Arıların dinamitten C-4 plastik patlayıcıya kadar çeşitli tipteki patlayıcıları tanıyacak şekilde eğitildikleri bildirildi.

Araştırmanın başkanı Tim Haarmann, ulaştıkları sonucun umut verici olduğunu belirterek, bunun savunma ve iç güvenlik açısından çok yarar sağlayacağını söyledi.

Haarmann, arıların bir ayakkabı kutusu büyüklüğündeki el detektörleriyle taşınarak çeşitli yerlerde patlayıcı aramalarının sağlanabileceğini bildirdi. Haarmann, bundan sonraki adımın arıları kullanacak güvenlik görevlilerinin eğitilmesi olduğunu söyledi.☒

Yunanistan: Genel Grev Hayatı Durdurdu

Yunanistan'da kamu ve özel sektör çalışanlarının "Hükümetin izlediği ekonomi politikasını" protesto etmek amacıyla yaptıkları 24 saatlik genel grev ülkede yaşamı durma noktasına getirdi.

Yunanistan İşçi Sendikaları Konfederasyonu (GSEE) ile Yunanistan Kamu Çalışanları Konfederasyonu'nun (ADEDY) çağrısıyla yapılan greve, şehirci ve şehirlerarası ulaşımda görev yapan otobüs, tren, metro, trolleybüs, tramvay şoförlerinin katılmasıyla özellikle büyük kentlerde ulaşım durdu.

Kamu bankaları, elektrik ve su işleri daireleri ile PTT çalışanlarının eyleme katılımıyla da müşteri hizmetlerinde aksaklıklar yaşandı.

Atina ile Pire kentlerinin de içinde bulunduğu Atika bölgesindeki devlet hastanelerinde çalışan doktorlar da grevde yer aldı. Hastanelerde yalnızca güvenlik ve acil yardım birimlerinin görev yaptığı, eczanelerin ise grev süresince kapalı olduğu kaydedildi.

Öte yandan, Olympic havayolları çalışanlarının da grev yapmasıyla özellikle iç hat uçuşlarında çok sayıda sefer iptal edildi.

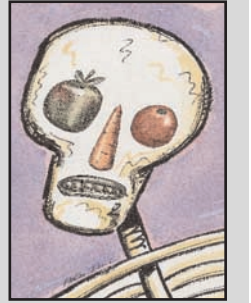
Bu arada, Yunan Devlet Televizyonu çalışanları greve, 4 saatlik iş bırakma eylemiyle destek verdi.☒

Hindistan: Çiftçiler İntihar Ediyor

Genetik dokusuyla oynanmış tohumlara dayanan tarımcılık Hindistan'da intiharlara yol açıyor. Tarım tekelleriyle başa çıkamayan, bankalardan aldıkları kredileri geri ödeyemeyen çiftçiler intihar ediyor.

Tarım Bakanlığı verilerine göre 1993-2003 yılları arasında 100 bin çiftçinin intihar ettiği Hindistan'da, 2003-2006 arası dönemdeyse her sene fazladan 16 bin kişi intihar etti. 1993-2006 arasında 150 bin civarında çiftçinin intihar ettiği ülkede bu on üç yıllık dönemde gün başına 30 çiftçi intiharı düşüyor.

Yaşadıkları su, hava, toprak, doğal çevre kirlenen; ekonomileri iflas eden, borçları çığ gibi artan çiftçiler Monsanto firmasının en büyük seri katil olduğunu söylüyor.☒

Kuzey Kutbu İçin Tehlike Sinyalleri

ABD'de bir araya gelen biliminsanları, Kuzey Kutbu'nun hızla eridiğine ilişkin yeni ve endişe verici kanıtlar ortaya koydular.

San Francisco'daki Amerikan Jeo-fizik Birliği toplantısında sunulan verilere göre, yıl boyu erimeyen buzullar da 2040 yılından itibaren yok olmaya yüz tutmuş görünüyor.

Bilimadamları, son verilere bakarak, Kuzey Kutbu'ndaki koşulların, erimeyi daha da hızlandıracak sınıra dayandığını söylüyorlar.☒